

Arrest

nr. 106 854 van 17 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 februari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 december 2012 tot niet-verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf, voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 30 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN EENOO, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 oktober 2010 diene verzoeker en zijn echtgenote een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), waarbij onder meer medische problemen worden ingeroepen voor hun zoon.

Op 16 november 2010 weerhoudt de arts-adviseur een medisch probleem voor het kind.

Op 10 december 2010 wordt een verblijfsmachtiging toegekend voor de duur van 12 maanden.

Op 5 december 2011 wordt het tijdelijk verblijf verlengd voor de duur van 12 maanden.

Bij aangetekend schrijven van 8 mei 2012 heeft de arts-adviseur bijkomende medische informatie opgevraagd. Op 19 juni 2012 zijn medische stukken per fax ingediend bij de Dienst Vreemdelingen-zaken.

Op 7 december 2012 verschaft de arts-adviseur zijn advies over de medische problemen en evolutie van de aandoeningen van verzoekers zoon.

Op 20 december 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van de verlenging van het tijdelijk verblijf, aan verzoeker ter kennis gebracht op 15 januari 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“NAAM:

S., Y. (RR: ...)

nationaliteit: Afghanistan

geboren te Istanboel, Turkije, op 05.05.2004

S., S. (RR: ...)

nationaliteit: Afghanistan

geboren te Meydan op 01.01.1982

M., Z. (RR: ...)

nationaliteit: Afghanistan

geboren te Kaboel op 01.01.1984

S., G. (RR: ...)

nationaliteit: Afghanistan

geboren te Eeklo, België, op 09.04.2007

adres: (...)

Onder verwijzing naar de aanvraag die bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, heb ik de eer u mee te delen dat, overeenkomstig artikel 10 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007), aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Overwegende dat betrokkene een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten heeft ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 13.10.2010. Dat dit verzoek door onze diensten op 10.12.2010 gegrond werd verklaard waarna betrokkene in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, dit BIVR mag niet langer verlengd worden.

Reden:

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft m.n.: Overwegende dat na onderzoek dd. 07.12.2012 (zie gesloten omslag in bijlage), onze arts-adviseur tot volgende conclusie kwam:

"Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is."

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”*.

Ter terechtzitting wijst de raadvrouw van verwerende partij op het bijkomende stuk dat samen met de synthesememorie is ingediend. Zij werpt op dat het niet de bedoeling kan zijn om samen met de synthesememorie nieuwe stukken aan te halen en vraagt om het stuk uit de debatten te weren.

De Raad stelt vast dat het *‘bijkomend stuk’* van de synthesememorie een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 2 april 2013 betreft. Verzoeker verwijst naar dit arrest ter ondersteuning van zijn verweer op de nota met opmerkingen. Verzoeker kan in zijn synthesememorie zijn verweer voeren, zonder zijn middelen te wijzigen of zonder zijn middelen een invulling te geven die wezenlijk nieuw is. In casu impliceert het verweer op de nota met opmerkingen waarbij verzoeker citeert uit een arrest van de Raad, geen nieuw middel of uitbreiding van het middel. Argumenten die de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift verder ontwikkelen of die de inhoud van de nota met opmerkingen weerleggen zijn geen nieuwe middelen of *‘nieuwe stukken’*. De verwijzing naar een recent arrest van de Raad, ter ondersteuning van zijn verweer schendt bovendien de rechten van verdediging niet aangezien verwerende partij vóór de terechtzitting kennis heeft gekregen van de synthesememorie. Zij kon er zodoende ter terechtzitting op antwoorden. Er kan aldus niet worden voldaan aan de vraag om het *‘bijkomend stuk’* uit de debatten te weren.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 9bis (lees 9ter) en 62 van de vreemdelingenwet, van het motiveringsbeginsel, in het bijzonder van de materiële motiveringsplicht en van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, onder meer van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen in de synthesememorie:

“Tegenpartij stelt bij haar weerlegging in haar nota met opmerkingen van 07/03/2013 dat het enig middel ongegrond is.

Hierbij is tegenpartij van mening dat artikel 9ter Vw niet geschonden is.

Bijgevolg meent tegenpartij dat er dan ook geen schending is van de door verzoekers aangehaalde beginselen van behoorlijk bestuur.

Niettegenstaande bovenstaande visie van tegenpartij, blijven verzoekers de mening toegedaan dat de bestreden beslissing hun eerste en enige middel heeft geschonden.

Immers is het voorwerp van onderhavig beroep een beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie -en Asielbeleid van 20 december 2012 waarbij de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet geweigerd wordt:

"Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft ... "

Teneinde de gewijzigde omstandigheden aan te tonen, wordt in de bestreden beslissing verwezen naar het verslag van de arts-adviseur, dewelke bepaalt dat 'uit de beschikbare medische gegevens geen aandoening blijkt die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling. ,

Verzoekers zijn van mening dat tegenpartij in haar replieknota van 07/03/2013 op dit vlak, nl. de gewijzigde omstandigheden, naast de kwestie praat. T.t.z. tegenpartij argumenteert niet dat er WEL gewijzigde omstandigheden zouden zijn om de toekenning van de verlenging te weigeren, zoals dit door artikel 9 van het K.B. van 17 mei 2007 vereist is.

En volgens verzoekers is dát nu de kern van de zaak.

Tegenpartij stelt alleen dat het niet onredelijk is van haar dat het advies van de arts – adviseur gevolgd wordt en dat het advies van de arts - adviseur omstandig is.

Het advies van de arts - adviseur maakt echter niet de vergelijking tussen het moment waarop wel nog verlenging werd toegekend en het moment van het advies zelf, waardoor het advies niet gemotiveerd werd aangaande de gewijzigde omstandigheden.

Dit laatste wordt immers expliciet bij wet vereist, zodat volgens verzoekers, daar niet zomaar aan voorbij gegaan kan worden ...

Vandaar dat verzoekers een schending inroepen van de materiële motiveringsplicht.

Het advies van de arts - adviseur is misschien wel omstandig genoeg bij een eerste beoordeling van de aanvraag, doch voor de beslissing omtrent de verlenging is dit, volgens verzoekers, niet voldoende.

Verzoekers voelen zich in deze visie gesteund door zeer recente rechtspraak van uw Raad (nr. 100.374 van 02/04/2013): "De Raad kan uit dergelijke motivering niet afleiden welke omstandigheden veranderd zijn op een voldoende ingrijpende en niet - voorbijgaande wijze.

De verzoekende partij maakt een schending van de motiveringsplicht en van artikel 9 van het K.B. van 17 mei 2007 aannemelijk. Deze onderdelen van het middel zijn gegrond. "

(zie bijlage, stuk

Voor het overige herhalen verzoekers wat zij eerder al in hun annulatieberoep dd 13/02/2013 hebben aangehaald.

1/

De medische situatie van het achtjarige jongetje Y. S. (° 06/05/2004 te Istanbul) is immers ongewijzigd.

Dit kan duidelijk afgeleid worden uit de medische attesten die werden voorgelegd.

In een attest van dokter W., dd. 15 april 2011, wordt het volgende vermeld

(zie bijlage, stuk 5):

'psychomotore retardatie, vertraagde spraakontwikkeling ,

'benedengemiddelde intelligentie, gedragsproblemen '

'logopedie, kinesitherapie, psychologische begeleiding, onbepaalde duur'

'gedragsproblemen, geen optimale ontwikkeling'

'met behulp van ondersteuning (logopedisch, psychologisch, kinesitherapeutisch) kan er vooruitgang verwacht worden'

'jaarlijkse controle bij kinderneuroloog en bijzonder onderwijs'

Voor de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf per eind 2012 werd eveneens een attest van kinder-jeugdpsychologe W. C., dd. 12 juni 2012, voorgelegd, waarin het volgende vermeld staat

(zie bijlage, stuk 6):

'vertraagde spraak - taalontwikkeling

'tekorten sociale interactie en communicatie'

'tekorten op verschillende domeinen m.n. communicatie, sociaal functioneren en flexibiliteit in het denken/contextdenken'

'psychiatrische consultatie, psychologische opvolging, kine, logo'

'gedragsproblemen, algemene ontwikkeling'

'mits psychiatrische consultatie en ondersteuning qua gedrag, sociale ontwikkeling kan er vooruitgang geboekt worden'

'T3-onderwijs'

Uit deze twee medische getuigschriften kan afgeleid worden dat de medische situatie van de Y.S. per eind 2012 gelijk is aan zijn medische situatie per eind 2011.

In een medisch verslag dd. 10/12/2012 wordt de hierboven geciteerde medische situatie nogmaals bevestigd

(zie bijlage, stuk 7).

Uit de medische verslaggeving blijkt duidelijk dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijke werd toegestaan nog steeds aanwezig zijn.

De arts-adviseur lijkt echter, zonder het kind te onderzoeken, tot een tegenovergestelde conclusie te komen.

De conclusie van de arts-adviseur wordt bovendien niet afdoende gemotiveerd, zodat verzoekende partij zou kunnen begrijpen waarom de arts-adviseur tot een tegenovergestelde conclusie is gekomen.

De arts-adviseur stelt slechts vast welke stukken werden gevoegd naar aanleiding van de aanvraag tot verlenging, vat kort de medische situatie samen en concludeert onmiddellijk dat 'deze problematiek niet kan worden weerhouden worden in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet '.

Aangezien arts-adviseur T. tot een conclusie komt die indruist tegen de voorgaande conclusies van een andere arts-adviseur van tegenpartij, mag minstens verwacht worden dat de arts-adviseur op een omstandige wijze motiveert hoe hij op heden tot een andere conclusie is kunnen komen.

2/

De wetgeving is evenmin in die mate gewijzigd dat een onveranderde medische situatie wel tot een ander oordeel omtrent de verlenging van het verblijfsrecht zou kunnen leiden.

Het criterium, het reële risico voor leven of fysieke integriteit of onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in land van herkomst, is immers ongewijzigd gebleven.

3/

Noch in de bestreden beslissing, noch in het verslag van de arts-adviseur wordt gewag gemaakt dat er op heden, in tegenstelling tot eind 2010 en eind 2011, wel behandeling in het herkomstland, Afghanistan, aanwezig zou zijn.

Nochtans stelt art.9ter § 1, laatste lid van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk dat de beoordeling van de toegankelijkheid van een adequate behandeling in het land van herkomst dient te gebeuren door een 'ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrént een advies verschaft'.

Verzoekende partij verwijst naar het arrest van uw Raad nr. 75.052 van 14 februari 2012:

Uit lezing van bovenstaand artikel blijkt dat de beoordeling van de ziekte en of deze ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokken vreemdeling verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde. Deze ambtenaar-geneesheer dient conform artikel 9/er van de vreemdelingenwet eveneens de mogelijkheden van en de toegankelijkheid tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de betrokken vreemdeling verblijft, en de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, te beoordelen. Deze ambtenaar-geneesheer verschaft over al deze elementen een advies. In zoverre de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid aldus de beoordeling van de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen zelf heeft verricht en er hierover geen advies werd verschaft door de ambtenaar-geneesheer, schendt de bestreden beslissing artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

In casu is hier niet aan voldaan en heeft zelfs de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niets gemotiveerd inzake de beschikbaarheid én toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen.

4/

Verzoekende partij meent dan ook dat deze beslissing een schending is van de materiële motiveringsplicht inhoudt omdat uit de bestreden beslissing niet blijkt op welke manier de arts-adviseur tot zijn conclusie is kunnen komen.

Iedere motivering dient afdoende te zijn. Het begrip "afdoende" impliceert namelijk dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Uw Raad oordeelde in het recente verleden:

(...)

(Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, arrest n° 92 258 dd. 27 november 2012)

Verzoekende partij kan zich niet de indruk ontdoen dat de arts-adviseur enkel prima facie (en niet grondig) heeft onderzocht welk risico de aandoening van Y. S. inhoudt voor zijn leven, zijn fysieke integriteit en vernederende of onmenselijke behandelingen.

Een dergelijke werkwijze kan geenszins aanvaard worden.

Verzoekende partij is dan ook van mening dat tegenpartij niet op een zorgvuldige wijze tewerk is gegaan, waarbij zij aldus een schending opwerpen van het zorgvuldigheids –en evenredigheidsbeginsel. Dat dit enig middel gegrond is."

3.2 In de nota met opmerkingen repliceerde verwerende partij op het middel het volgende:

"Ter ondersteuning houdt verzoeker voor het totaal onbegrijpelijk is op welke manier men tot de conclusie van de bestreden beslissing is kunnen komen, aangezien volgens verzoeker uit de medische stukken blijkt dat 'de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegekend', nog steeds aanwezig zijn.

De verwerende partij laat gelden dat verzoekers beschouwingen geen afbreuk kunnen doen aan de bestreden beslissing.

Zoals ook blijkt uit de stukken van het dossier heeft de gemachtigde van de staatssecretaris op 05.12.2011 beslist dat verzoekers hun tijdelijk verblijf mocht worden verlengd voor de duur van 12 maanden.

Tevens werd in deze beslissing, die op 15.12.2011 aan verzoeker en zijn echtgenote werd betekend, uitdrukkelijk gesteld dat de (volgende) verlenging afhankelijk zal zijn van het advies van de arts-adviseur betreffende de medische herevaluatie die zal worden uitgevoerd.

Bij aangetekend schrijven van 08.05.2012 heeft de arts-adviseur medische informatie opgevraagd bij verzoekers. Dit schrijven werd niet afgehaald, doch in antwoord op de faxverzending van dit schrijven aan de advocaat van verzoeker, heeft deze laatste op 19.06.2012 stukken doorgefaxt.

Dienomtrent heeft de arts-adviseur op 07.12.2012 volgend medisch advies verschaft:

"Graag beantwoord ik uw vraag voor medische evaluatie van de gezondheidstoestand aangehaald door genoemde persoon in het kader van de verlenging van de machtiging tot verblijf. Er werd eerder een medisch advies gegeven door collega dr. D. (d.d. 16/11/2010) voor een verblijf van 1jaar.

Voor dit advies baseer ik me op de medische attesten die ons sinds het laatste advies werden bezorgd.

Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde stukken:

- Standaard medische getuigschrift (d.d. 15/04/2011) ingevuld door dr. W. waaruit blijkt dat betrokkene minder begaafd is en gedragsproblemen vertoont. Er is geen medicamenteuze behandeling, wel psychologische begeleiding, logopedie en kinesitherapie voor onbepaalde duur,'
- Standaard "medisch" getuigschrift (d.d. 12/06/2012) ingevuld door mevr. C. (geen arts), waarvan acte;
- Verslag van mevr. Claes, waarvan acte.

Uit een studie van deze documenten blijkt dat er slechts 1 medisch attest is toegevoegd. De andere documenten zijn van de hand van mevrouw Claes.

Deze inmiddels 8-jarige jongen zou minder begaafd zijn en gedragsproblemen vertonen waarvoor hij wordt opgevolgd. Deze problematiek kan niet worden weerhouden in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

Conclusie:

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland" (onderlijning toegevoegd).

Gelet op dit advies, heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie geheel terecht beslist dat het tijdelijk verblijf niet langer kon worden verlengd.

Het is geenszins kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris om het advies van de arts-adviseur alsdat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland, te volgen.

Terwijl uit het voormelde duidelijk blijkt om welke reden de gemachtigde de bestreden beslissing genoeg heeft; verzoeker kan niet dienstig voorhouden dat het totaal onbegrijpelijk is op welke manier men tot de conclusie van de bestreden beslissing is kunnen komen.

De arts-adviseur stelt duidelijk dat:

-slechts 1 medisch attest is voorgelegd,

-hieruit moet blijken dat de zoon van verzoeker, een inmiddels 8-jarige jongen, minder begaafd zou zijn en gedragsproblemen zou vertonen waarvoor hij wordt opgevolgd,

-deze problematiek niet kan worden weerhouden in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet,

-op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen,

waarna de arts-adviseur besluit dat uit de beschikbare medische gegevens geen aandoening blijkt die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is, en er derhalve vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland.

Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden dat deze motivering niet voldoende zijn.

Dienaangaande dient tevens te worden opgemerkt dat de arts-adviseur uiteraard niet gehouden is om de motieven van zijn motieven te vermelden: 'De motiveringsplicht houdt niet in dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing het 'waarom' ervan dient te vermelden' (R.v.St., nr. 165.918 dd. 13.12.2006).

Uit de uitvoerige motieven van de bestreden beslissing blijkt heel duidelijk om welke redenen de arts-adviseur het negatieve advies heeft verschaft. Tevens merkt de verwerende partij op dat "Motieven die evident zijn dienen niet vermeld te worden." (R.v.V. nr. 89.571 dd. 11.10.2012).

Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden; hij toont niet aan dat de arts-adviseur op kennelijk onredelijke wijze zou hebben gehandeld.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift nog naar een attest van dokter W. van 15.04.2011, en naar een attest van mevr. C. van 12.06.2012. Beide stukken worden duidelijk vermeld in het advies van de arts-

adviseur; evenwel heeft de arts-adviseur terecht geoordeeld dat de stukken die zijn opgesteld door mevr. C., geen medische attesten betreffen.

Volledigheidshalve, de arts-adviseur stelde terecht dat de stukken van mevr. C. geen medische attesten zijn zodat hierop niet verder werd ingegaan. Verzoeker bekritiseert dit punt van het advies ook niet expliciet, doch voor zoveel als nodig (nu verzoeker wel meent dat op basis van de twee voormelde stukken, blijkt dat de omstandigheden niet veranderd zijn) verwijst de verwerende partij ter ondersteuning nog naar volgende rechtspraak:

"Uit het verslag van de arts-attaché van 5 oktober 2010 dat bij de bestreden beslissing werd gevoegd, blijkt dat er geen rekening werd gehouden met attesten van een psycholoog omdat het geen medische attesten betreft en dat zulke attesten niet in overweging worden genomen in een medisch advies. Er wordt wel rekening gehouden met het medisch attest opgesteld door verzoekers huisarts dat steil dal regelmatige opvolging van verzoeker door een psychiater noodzakelijk is. Uit het verslag blijkt verder dat uitgebreid wordt ingegaan op de psychische problematiek van verzoeker, zoals hierboven samengevat wordt weergegeven.

Verzoeker toont niet aan dat het kennelijk onredelijk zou zijn of steunt op een foutieve feitenvinding dat, in het kader van de beoordeling door een ambtenaar-geneesheer zoals vermeld in artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van het risico voor het leven of de fysieke integriteit van verzoeker of het risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst en van de mogelijkheden van behandeling aldaar, deze ambtenaar-geneesheer enkel rekening houdt met de medische attesten die hem worden voorgelegd. De ambtenaar-geneesheer geeft een medische beoordeling van de gezondheidsproblematiek van de vreemdeling. Verzoeker toont niet aan dat de attesten van een psycholoog die hij heeft voorgelegd, medische attesten zouden zijn van een arts. Uit de stukken van het dossier en uit het verslag van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat de ambtenaar-geneesheer wel rekening heeft gehouden met al de medische attesten opgesteld door een arts, die haar werden voorgelegd. Zoals reeds werd gesteld, is de ambtenaar-geneesheer uitvoerig ingegaan op de psychische problematiek van verzoeker en op de behandelingsmogelijkheid door een psychiater. Het is niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde in de bestreden beslissing steunt op het oordeel van de ambtenaar-geneesheer die bij de beoordeling van de medische problematiek van verzoeker heeft beslist geen rekening te houden met attesten die niet uitgaan van een arts en die niet als medisch attest kunnen worden beschouwd" (R.v.V. nr. 55.650 dd. 08.02.2011, onderlijning en vetschrift toegevoegd).

Terwijl verzoeker evenmin dienstig kan voorhouden dat de gemachtigde zijn zoon zelf had moeten onderzoeken. Geenszins bepaalt artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dat de arts-adviseur elke aanvrager aan een individueel en bijkomend medisch onderzoek zou moeten onderwerpen. Verzoekers kritiek mist elke juridische grondslag.

"De bestreden beslissing steunt zich voor deze conclusie op het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer, die zoals blijkt uit het administratief dossier zich heeft gesteund op het door verzoekster bijgebracht verslag van de specialist. Artikel 9ter, §1, tweede alinea voorziet dat er een advies wordt verschaft door een ambtenaar-geneesheer die zondig de vreemdeling kan onderzoeken en bijkomend advies kan inwinnen van deskundigen. Het is aan de ambtenaar-geneesheer aldus toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de neergelegde medische attesten zonder de vreemdeling zelf te onderzoeken indien hij de mening is toegedaan dat hij ook zonder een eigen onderzoek een onderbouwd advies kan geven." (R.v.V.nr. 41 432 van 7 april 2010)

En ook:

"Het feit dat de verzoekster heeft aangeboden om in te gaan op iedere contactnaam van de ambtenaar-geneesheer, impliceert zoals de verweerder terecht opmerkt niet dat de ambtenaar-geneesheer hierop moet ingaan." (R.v.V. nr.91.381 dd. 19.11.2012)

De arts-adviseur heeft het medische getuigschrift dat door verzoeker was voorgelegd geëvalueerd, doch vastgesteld dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland.

Het loutere gegeven dat verzoeker een medische attest heeft voorgelegd waaruit hij zelf afleidt dat het verblijf dient te worden verlengd, maakt vanzelfsprekend niet dat dit ook zomaar moet gebeuren. Zulks zou net een negatie zijn van de vereiste dat door de arts-attaché een advies moet worden verstrekt, hetgeen duidelijk al voorwaarde voor de verlenging werd gesteld (zie de op 15.12.2011 betekende beslissing dd. 05.12.2011), en in casu ook gebeurd is.

Verzoekers tonen niet aan dat de arts-adviseur, gelet op de daadwerkelijk voorgelegde stukken, op kennelijk onredelijke wijze zou hebben gehandeld door een negatief advies te verstrekken.

Tot slot kan niet dienstig worden voorgehouden dat er diende te worden gemotiveerd inzake de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst, nu de arts-adviseur heeft vastgesteld dat:

"Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde stukken:

~ Standaard medische getuigschrift (dd 15/04/2011) ingevuld door dr. W. waaruit blijkt dat betrokkene minder begaafd is en gedragsproblemen vertoont. Er is geen medicamenteuze behandeling, wel psychologische begeleiding, logopedie en kinesitherapie voor onbepaalde duur;

- Standaard "medisch" getuigschrift (dd 12/06/2012) ingevuld door mevr. C. (geen arts), waarvan acte;
- Verslag van mevr. C., waarvan acte.

Uit een studie van deze documenten blijkt dat er slechts 1 medisch attest is toegevoegd. De andere documenten zijn van de hand van mevrouw C..

Deze inmiddels 8-jarige jongen zou minder begaafd zijn en gedragsproblemen vertonen waarvoor hij wordt opgevolgd.

Deze problematiek kan niet worden weerhouden in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen."

Door de arts-adviseur kan vanzelfsprekend slechts worden ingegaan op de stukken die daadwerkelijk werden voorgelegd; in casu heeft de arts-adviseur vastgesteld dat er geen medicamenteuze behandeling is doch verzoeker minder begaafd zou zijn en gedragsproblemen zou vertonen waarvoor hij wordt opgevolgd, hetgeen niet kan worden weerhouden in het kader van artikel 9ter van de wet.

Verzoekers verwijzing naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die hij niet toepast op zijn concrete zaak, is niet relevant. Verzoeker toont niet aan dat hij zich in dezelfde omstandigheden bevindt; integendeel werd in de betreffende zaak kennelijk door de gemachtigde een beoordeling gegeven van de toegankelijkheid van medische zorgen, en niet door de arts-adviseur. Huidige zaak heeft onbetwistbaar betrekking op andere feitelijke omstandigheden.

Verzoeker erkent trouwens uitdrukkelijk dat de arts-adviseur onderzocht heeft welk risico de aandoening inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit en vernederende en onmenselijke behandelingen; hij toont niet aan dat de arts-adviseur kennelijk onzorgvuldig zou hebben gehandeld en met bepaalde elementen ten onrechte geen rekening zou hebben gehouden.

Verzoekers beschouwingen falen in rechte en in feite, en kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing.

Verzoeker toont geen schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, noch van de door hem aangehaalde beginselen van behoorlijk bestuur.

Het enig middel is ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

3.3 De artikelen 9 en 10 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007), luiden als volgt:

"Artikel 9.

De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.

Artikel 10.

Indien de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 13, § 5, van de wet, beslist om een einde te maken aan het verblijf van de vreemdeling die op basis van artikel 9ter van de wet gemachtigd is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, geeft hij hem een bevel om het grondgebied te verlaten. Het gemeentebestuur geeft van beide beslissingen kennis door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 13 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De verblijfstitel wordt aangenomen."

Op 13 oktober 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet omwille van de medische problemen van zijn zoon. Met betrekking tot de medische problemen van de zoon luidde het advies van de ambtenaar-geneesheer van 16 november 2010 als volgt:

"Ik kom terug op uw vraag tot het maken van een beoordeling van de gezondheidsproblemen aangehaald door genoemde persoon. Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u het volgende meedelen:

• *Verwijzend naar het medisch attest dd. 16/7/2010 van dr. A. J., neurologe, blijkt dat betrokkene, een zesjarige jongen, lijdt aan vertraagde spraak en taalontwikkeling, beneden gemiddelde intelligentie en gedragsproblemen. Mogelijks gaat het om een pervasieve ontwikkelingsstoornis, of zijn dit symptomen secundair aan de moeilijke context door migratie.*

Hij heeft logopedie nodig, kinesitherapie en psychologische begeleiding. Tevens is aangepast onderwijs en opvolging door een kinderneuroloog nodig.

• *Verwijzend naar de uitgebreide verslagen dd. 26/5/2010 en 12/7/2010 van het Centrum voor Ontwikkelingsstoornissen te Brussel, blijkt dat betrokkene een zwakkere niet-verbale intelligentie heeft en sterk vertraagde spraak- en taalontwikkeling. Tevens tekorten in sociale interactie en communicatie. De vraag stelt zich of deze problemen primair of secundair zijn.*

Verdere diagnostiek is nodig. Multidisciplinaire omkadering is noodzakelijk, alsook een stabiele thuisomgeving. Er wordt aangeraden om Y. in het buitengewoon onderwijs type 3 te laten starten.

Analyse van dit dossier leert mij dat betrokkene, een zesjarige jongen van Afghanistan, lijdt aan een beneden gemiddelde intelligentie, vertraagde spraak- en taalontwikkeling en tekorten in sociale interactie en communicatie. Het is vooralsnog onduidelijk of het gaat om een primair probleem (bijvoorbeeld een pervasieve ontwikkelingsstoornis) of als de problemen secundair zijn aan de moeilijkheden in de kindertijd, ten gevolge van de migratie. Aangepaste begeleiding en multidisciplinaire omkadering is nodig, alsook buitengewoon onderwijs.

De problemen die Y. vertoont zijn inderdaad ernstig. Om de verdere ontwikkeling van dit kind zo optimaal mogelijk te laten verlopen, dient hij aangepaste omkadering en bijzonder onderwijs kunnen genieten. De vraag stelt zich in hoeverre hij hiervoor terecht kan in Afghanistan, land van herkomst.

Verwijzend naar de correspondentie dd. 12/11/2010 met dr. B. D.G., Belgisch diplomaat in Kabul, blijkt dat kinderpsychiatrie, logopedie en bijzonder onderwijs in Afghanistan niet aanwezig zijn.

Hieruit blijkt dat dit niet mogelijk is in Afghanistan. In dit opzicht stel ik voor dat betrokkene voor de periode van één jaar in België kan blijven. Daarna dient zijn toestand opnieuw geëvalueerd te worden adhv nieuwe medisch-psychiatrische attesten, met het oog op verder diagnostiek omtrent deze problematiek.

Conclusie:

De zieke lijdt op zodanige wijze aan een aandoening dat deze momenteel een reëel risico vormt voor de ontwikkeling van dit kind zodanig dat vanuit medisch oogpunt een terugkeer naar het herkomstland of land van verblijf voor de periode van één jaar niet aangewezen is. Daarna dient zijn toestand opnieuw geëvalueerd te worden adhv nieuwe medisch-psychiatrische attesten,”

Op 10 december 2010 werd deze aanvraag gegrond verklaard, waarna verzoekers gezin voor een periode van één jaar vanaf de afgifte van de documenten werd gemachtigd tot een verblijf. Op 5 december 2011 werd de verblijfsmachtiging verlengd voor de duur van 12 maanden. Er werd aan verzoeker en zijn echtgenote tevens meegedeeld dat de volgende verlenging van de verblijfstitel afhankelijk zal zijn van het advies van de arts van Dienst Vreemdelingenzaken die een “*medische herevaluatie*” zal geven. Bij aangetekend schrijven van 8 mei 2012 heeft de arts-adviseur bijkomende medische informatie opgevraagd “*om de medische informatie in het administratief dossier te vervolledigen (...) evenals alle andere medische rapporten met betrekking tot de evolutie van de aandoening(en) van uw zoon S.Y.*” De arts-adviseur geeft op 7 december 2012 zijn medisch advies. De gemachtigde van de staatssecretaris beslist vervolgens dat het tijdelijk verblijf niet langer kan worden verlengd. Het determinerend motief van de bestreden beslissing bestaat erin dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is, nu de adviserend arts concludeerde dat geen aandoening blijkt die een reëel risico inhoudt voor het leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

Verzoeker voert aan dat op geen enkele wijze wordt verduidelijkt waarom de omstandigheden op grond waarvan de oorspronkelijke machtiging werd toegestaan niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet nodig is en dat geen antwoord wordt gegeven op de vraag of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft. In het advies van de arts-adviseur van 7 december 2012 wordt geen vergelijk gemaakt tussen het moment waarop wel nog een verlenging werd toegekend en het moment van het advies zelf. Het advies motiveert niet aangaande de gewijzigde omstandigheden, terwijl dit expliciet bij wet is vereist. Verzoeker benadrukt dat de medische situatie van zijn zoon immers ongewijzigd is gebleven. Verzoeker citeert uit de medische verslagen.

In het kader van een eventuele verlenging van de verblijfsmachtiging op grond van medische redenen wordt aan de arts-adviseur gevraagd om een medische evaluatie te geven over de gezondheidstoestand van het kind. De arts-adviseur oordeelt in het medisch verslag van 7 december 2012 dat de medische problematiek niet langer kan worden weerhouden in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Hij geeft het volgende advies:

“Graag beantwoord ik uw vraag voor medische evaluatie van de gezondheidstoestand aangehaald door genoemde persoon in het kader van de verlenging van de machtiging tot verblijf. Er werd eerder een medisch advies gegeven door collega dr. D. (d.d. 16/11/2010) voor een verblijf van 1 jaar.

Voor dit advies baseer ik me op de medische attesten die ons sinds het laatste advies werden bezorgd. Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde stukken:

- Standaard medische getuigschrift (d.d. 15/04/2011) ingevuld door dr. W. waaruit blijkt dat betrokkene minder begaafd is en gedragsproblemen vertoont. Er is geen medicamenteuze behandeling, wel psychologische begeleiding, logopedie en kinesithérapie voor onbepaalde duur;*
- Standaard "medisch" getuigschrift (d.d. 12/06/2012) ingevuld door mevr. C. (geen arts), waarvan acte;*
- Verslag van mevr. C., waarvan acte.*

Uit een studie van deze documenten blijkt dat er slechts 1 medisch attest is toegevoegd. De andere documenten zijn van de hand van mevrouw C..

Deze inmiddels 8-jarige jongen zou minder begaafd zijn en gedragsproblemen vertonen waarvoor hij wordt opgevolgd.

Deze problematiek kan niet worden weerhouden in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

Conclusie:

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”

Aldus is er volgens de ambtenaar-geneesheer, gelet op alle door de verzoeker voor zijn zoon aangebrachte medische elementen en attesten, op het moment van de bestreden beslissing geen sprake meer van een aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het herkomstland. Volgens artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007, dient *“te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.”*

Uit de bestreden beslissing noch uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt op afdoende wijze dat werd nagegaan of er sprake is van veranderde omstandigheden of dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging tot verblijf werd verleend veranderd zijn met een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter.

Uit het medisch advies van 16 november 2010 dat geleid heeft tot de machtiging tot verblijf bleek reeds dat verzoekers zoon leed aan gedragsproblemen en een *“beneden gemiddelde intelligentie”*. De arts-adviseur stelde in 2010 vast dat *“de problemen die Y. vertoont (...) inderdaad ernstig (zijn)”*. En dat voor de verdere ontwikkeling van dit kind *“aangepaste omkadering en bijzonder onderwijs”* nodig is. Uit het laatste advies van de ambtenaar-geneesheer van 7 december 2012 blijkt dat de arts bevestigt dat verzoekers zoon minder begaafd is en gedragsproblemen vertoont waarvoor hij wordt opgevolgd met psychologische begeleiding, logopedie en kinesithérapie. Waar de arts-adviseur op 16 november 2010 concludeert dat verzoekers zoon lijdt aan een aandoening die een reëel risico vormt voor zijn ontwikkeling waardoor vanuit medisch oogpunt een terugkeer naar het herkomstland niet aangewezen is, concludeert de arts-adviseur op 7 december 2012 dat verzoekers zoon niet lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijk of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het herkomstland, zonder te duiden wat de veranderde omstandigheden zijn die voldoende ingrijpend en van niet-voorbijgaande aard zijn. Het advies volstaat aldus niet om de bestreden beslissing te onderbouwen, nu hieruit niet blijkt dat er sprake is van een verandering van omstandigheden met een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter en opnieuw wordt bevestigd dat verzoekers zoon minder begaafd is en gedragsproblemen vertoont waarvoor hij aangepaste begeleiding verkrijgt.

In de nota met opmerkingen wordt verwezen naar het advies van de arts-adviseur en uitgebreid geciteerd uit een aantal arresten van de Raad. De Raad kan uit het citeren van rechtspraak en van het advies van 7 december 2012 evenwel niet afleiden welke omstandigheden in casu veranderd zijn op een voldoende ingrijpende en niet-voorbijgaande wijze. Verzoeker merkt terecht op dat verweerder in de nota niet aangeeft wat de gewijzigde omstandigheden zijn om de toekenning van de verlenging te weigeren, zoals dit vereist is door artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007.

Verzoeker maakt een schending van de motiveringsplicht in combinatie van artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 aannemelijk. Het enige middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 december 2012 tot niet-verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf, voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

N. MOONEN